

**RAAD VAN
DE EUROPESE UNIE**

**Brussel, 5 maart 2001 (07.03)
(OR. en)**

6709/01

**Interinstitutioneel dossier
2000/0127 (CNS)**

LIMITE

ASILE 22

RESULTAAT BESPREKINGEN

van: het voorzitterschap

aan: het Coreper/de Raad

nr. Comv.: 8871/00 ASILE 26 - COM(2000) 303 def.

Betreft: Voorstel voor een richtlijn van de Raad betreffende minimumnormen voor het verlenen van tijdelijke bescherming in geval van massale toestroom van ontheemden en maatregelen ter bevordering van een evenwicht tussen de inspanning van de lidstaten voor de opvang en het dragen van de consequenties van de opvang van deze personen

1. De Commissie heeft op 22 juni 2000 een voorstel over bovengenoemd onderwerp ingediend op basis van artikel 63, punt 2, onder a) en b) VEG.
2. Gememoreerd wordt dat de Raadsinstanties, uit hoofde van titel VI van het Verdrag van Maastricht, de ontwerp-tekst van een gemeenschappelijk optreden op dit gebied uitvoerig hebben besproken zonder evenwel een consensus te bereiken, voornamelijk doordat een aantal delegaties de kwestie koppelden aan de verdeling van de lasten. Voorts hadden niet alle lidstaten een regelgeving inzake tijdelijke bescherming. Tijdens de Kosovo-crisis van 1999, en na de speciale zitting van de Raad JBZ in Luxemburg in april 1999, boden alle lidstaten tijdelijke bescherming aan de in het kader van het humanitaire evacuatieprogramma van UNHCR uit Zuidoost-Europa geëvacueerde Kosovaren. Het Commissievoorstel put uit de daarbij opgedane ervaring en zou de basis moeten vormen voor gemeenschappelijke regels op dit gebied.

3. Het Commissievoorstel behelst het volgende:
- toereikende minimumnormen met het oog op een evenwicht tussen de inspanningen van de lidstaten voor het opvangen van vluchtelingen en ontheemden;
 - tijdelijke beschermingsregelingen met een maximumduur van 2 in plaats van 3 jaar in de vorige Commissievoorstellen;
 - onmiddellijke bescherming zodra de Raad met een gekwalificeerde meerderheid van stemmen op voorstel van de Commissie heeft bepaald dat er een massale toestroom heeft plaatsgevonden;
 - een tijdelijke bescherming die niet afwijkt van het Vluchtelingenverdrag van Genève van 1951;
 - vaststelling van de verplichtingen van de lidstaten inzake
 - = de rechten die aan de begunstigen van tijdelijke bescherming worden verleend,
 - = mechanismen voor de toegang tot de asielprocedure,
 - = maatregelen voor de terugkeer na afloop van de tijdelijke bescherming;
 - een solidariteitsmechanisme op basis van het beginsel van dubbele vrijwilligheid;
 - eerbiediging van de beginselen van subsidiariteit en evenredigheid.
4. De Groep asiel heeft regelmatig vergaderd om dit voorstel te bespreken en verslag uitgebracht aan het Strategisch Comité immigratie, grenzen en asiel.

Het Strategisch Comité concludeerde in zijn vergadering van 22-23 februari 2001 dat o.a. de volgende bepalingen een politiek karakter hebben:

- de definitie van "tijdelijke bescherming in geval van massale toestroom" (Artikel 2, onder a));
- totale duur van de tijdelijke bescherming (artikel 4);
- toegang tot de asielprocedure in de context van tijdelijke bescherming (artikel 16);
- bepaalde aspecten die verband houden met de solidariteit tussen lidstaten (artikelen 25 en 26).

Het Strategisch Comité nam er nota van dat over de besluitvormingsprocedures nog verder moet worden nagedacht. Ook bleek echter dat de delegaties bereid waren de onderhandelingen in het Comité voort te zetten om sneller voortgang te maken.

5. Wat de bovengenoemde punten betreft, kunnen de zaken kort als volgt worden samengevat:

a) Definitie van tijdelijke bescherming

Volgens het Commissievoorstel betekent tijdelijke bescherming buitengewone voorzieningen bij massale toestroom van ontheemden waarbij voor beperkte tijd de nodige bescherming wordt geboden en tegelijk wordt voorkomen dat de asielstelsels overbelast worden.

Sommige delegaties vonden dat een dreigend slecht functioneren van het asielstelsel geen voorwaarde voor de toepassing van de tijdelijke bescherming mag zijn. De plotselinge massale toestroom van vluchtelingen of ontheemden of de noodzaak deze personen uit een derde land te evacueren, moet volgens hen de voornaamste reden zijn om te beginnen met tijdelijke bescherming.

Andere delegaties wensten dat het risico dat het asielstelsel een dergelijke massale toestroom niet zou aankunnen wordt genoemd als een van de redenen om gebruik te maken van tijdelijke bescherming.

b) Totale duur

Het Commissievoorstel bepaalt dat de duur van tijdelijke bescherming één jaar is met de mogelijkheid deze automatisch tweemaal met zes maanden te verlengen. De totale duur kan niet langer dan twee jaar zijn.

Sommige delegaties waren van mening dat een totale duur van twee jaar te lang is. Andere delegaties vonden dat het mogelijk moet zijn de voorgeschreven maximumperiode van twee jaar met maximaal één jaar te verlengen.

c) Toegang tot de asielprocedure

In het Commissievoorstel staat dat toegang tot de asielprocedure moet worden gegarandeerd aan personen die zulks wensen, en dat een dergelijke toegang op zijn laatst mogelijk moet worden wanneer de tijdelijke bescherming eindigt.

De behandeling van de asielaanvraag kan, indien de lidstaat daartoe besluit, worden opgeschort. De voorgestelde regel is facultatief en houdt geen verplichting in voor de lidstaten.

Een aantal lidstaten vond deze bepaling strijdig met het Vluchtelingenverdrag van Genève van 1951 of zette vraagtekens bij de implicaties van een facultatieve opschorting van de behandeling van asielaanvragen.

d) Solidariteit

Het Commissievoorstel bepaalt dat de lidstaten hun opvangcapaciteit aangeven voor personen die tijdelijke bescherming genieten. Deze procedure is gekoppeld aan de instemming van de begunstigen met hun overbrenging naar één of van de ene naar de andere lidstaat.

Volgens sommige delegaties zou de Raad een tweede procedure tot verbintenis van de lidstaten moeten entameren ingeval de massale toestroom grotere vormen aanneemt nadat de Raad een besluit heeft genomen.

Andere delegaties stelden voor dat iedere lidstaat een gedetailleerde opgave van zijn capaciteit verstrekt, opdat de Commissie een cijfermatige raming kan maken van de algehele opvangcapaciteit.

6. Na overleg met de delegaties heeft het voorzitterschap, om verdere besprekingen in het Strategisch Comité vlotter te doen verlopen, compromisteksten opgesteld die als bijlage bij deze nota gaan.

Tegelijk werkt de Groep asiel aan bepalingen met een meer technisch karakter.

7. De Raad wordt verzocht nota te nemen van de stand van zaken in deze kwestie en het Comité van permanente vertegenwoordigers te verzoeken dit dossier verder te bespreken zodat de Raad in zijn zitting op 28 en 29 mei 2001 overeenstemming kan bereiken.

Artikel 2

In deze richtlijn wordt verstaan onder:

- a) "tijdelijke bescherming in geval van massale toestroom": **een spoedprocedure met een uitzonderlijk karakter** die, in geval van massale toestroom **of een dreigende massale toestroom** van ontheemden afkomstig uit derde landen die niet naar hun land van oorsprong kunnen terugkeren, aan deze mensen onmiddellijke en tijdelijke bescherming biedt, **met name** wanneer **het risico bestaat dat** het asielsysteem deze toestroom niet kan verwerken zonder dat dit leidt tot met de goede werking ervan strijdige gevolgen, in het belang van de betrokkenen en andere personen die om bescherming vragen; hierna "tijdelijke bescherming" genoemd;

Artikel 4

Onverminderd artikel 6 duurt de tijdelijke bescherming één jaar.

Wanneer de bescherming niet op grond van artikel 6, lid 1, onder b), wordt beëindigd, wordt deze automatisch met telkens 6 maanden verlengd voor maximaal één jaar.

Indien er aanleiding blijft om tijdelijke bescherming te verlenen, kan de Raad [met gekwalificeerde meerderheid van stemmen] op verzoek van een lidstaat of de Commissie besluiten de tijdelijke bescherming met maximaal één jaar te verlengen.

Artikel 16

1. Personen die tijdelijke bescherming genieten moeten te allen tijde een asielaanvraag kunnen indienen.
2. **Wanneer een dergelijke aanvraag niet of niet volledig is behandeld voor het einde van de periode van tijdelijke bescherming, wordt de behandeling zo spoedig mogelijk na het verstrijken van die periode voltooid.**

Artikel 25¹

1. De lidstaten vangen in een geest van gemeenschappelijke solidariteit de personen op, die voor de tijdelijke bescherming in aanmerking kunnen komen. Zij geven hun opvangcapaciteit voor die personen aan, in cijfers of in het algemeen. Deze gegevens worden opgenomen in een verklaring van de lidstaten, die in de bijlage bij het in artikel 5 bedoelde besluit wordt opgenomen. De lidstaten kunnen na de vaststelling van dit besluit bijkomende opvangmogelijkheden mededelen door kennisgeving aan de Raad en de Commissie. Het UNHCR wordt onverwijld van deze mededelingen in kennis gesteld.
2. De lidstaten zien in samenwerking met de bevoegde internationale organisaties, erop toe dat de begunstigen genoemd in het in artikel 5 bedoelde besluit die zich nog niet op hun grondgebied bevinden, zich vrijwillig naar dit grondgebied begeven.
3. **Wanneer het aantal personen dat bij een plotselinge en massale toestroom van vluchtelingen in aanmerking komt voor tijdelijke bescherming de in lid 1 genoemde opvangcapaciteit te boven gaat, onderzoekt de Raad de situatie met spoed en neemt hij passende maatregelen.**

¹ Er wordt nog steeds nagedacht over een nieuwe redactie van artikel 26.